31973D0391

1973.12.17. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 346/1

A TANÁCS HATÁROZATA
(1973. december 3.)
a hitelbiztosítással, a hitelgaranciával és a pénzügyi hitelekkel kapcsolatos konzultációs és tájékoztatási eljárásokról

(73/391/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel a Tanács 1960. szeptember 27-i határozatával [1] felállított egy, a hitelbiztosításra, hitelgaranciákra és pénzügyi hitelekre vonatkozó politikával foglalkozó koordinációs csoportot;

mivel a Tanács 1965. január 26-i határozatával [2] létrehozott egy konzultációs eljárást a hitelbiztosítással, hitelgaranciákkal és pénzügyi hitelekkel kapcsolatos ügyekre;

mivel e konzultációs eljárás alkalmazásának tapasztalatai alapján, helyénvaló bizonyos módosítások végrehajtása;

ELFOGADA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A melléklet rendelkezéseit 1974. január 1-jétől kell alkalmazni.

E rendelkezések a Tanács által a hitelbiztosításra, hitelgaranciákra és pénzügyi hitelekre vonatkozó konzultáció tekintetében korábban elfogadottak helyébe lépnek.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1973. december 3-án.

a Tanács részéről

az elnök

I. NØRGAARD

---

[1] HL 66.,1960.10.27., 1339/60. o.
[2] HL 19., 1965.5.2, 255/65. o.

MELLÉKLET

A HITELBIZTOSÍTÁSSAL, A HITELGARANCIÁVAL ÉS A PÉNZÜGYI HITELEKKEL KAPCSOLATOS KONZULTÁCIÓS ÉS TÁJÉKOZTATÁSI ELJÁRÁSOK.

I. CÍM

ÁLTALÁNOS ELJÁRÁS

I. szakasz

Hatály

1. cikk

A II. szakaszban meghatározott eljárás szerinti konzultációt kell lefolytatni, abban az esetben, ha az állam, bármely más közjogi testület vagy állami hitelbiztosítási vagy finanszírozási szerv olyan külföldi hitelek részben vagy egészben való nyújtását vagy biztosítását tervezi:

– amelyek áruk vagy szolgáltatások exportjához kapcsolódnak;

– amelyek eltérnek az 1. mellékletben felsorolt előírásoktól vagy bármely más, a tagállamok által elfogadott előírástól.

2. cikk

A konzultációs eljárás alkalmazandó:

– érintsen bár szállítói vagy pénzügyi hitelt;

– képezzék bár e hitelek akár egyedi szerződések, akár a 3. cikkben említett hitel-keretmegállapodások tárgyát;

– legyenek bár e hitelek akár teljesen magántermészetűek, akár részben vagy egészben állami pénzeszközök által finanszírozottak.

Az állami és magán pénzeszközökből álló vegyes hitelek, valamint az állami pénzeszközökből származó kamattámogatás melletti magán hitel-keretmegállapodások a szóban forgó eljárás alkalmazása szempontjából állami hiteleknek minősülnek.

3. cikk

(1) „Hitel-keretmegállapodás” bármely olyan, bármilyen formában tett megállapodás vagy nyilatkozat, amelyben ügyletek bizonyos csoportjára – egy meghatározott vagy meghatározandó felső határig – a szállítói vagy pénzügyi hitelek biztosítására, illetve pénzügyi hitel nyújtására irányuló szándékot, harmadik országok, exportőrök, vagy pénzügyi intézmények tudomására hozzák.

A konzultációs eljárás e hitel-keretmegállapodásokra akkor is alkalmazandó, ha az ügyletek természetét nem határozták meg és semmiféle alakszerű kötelezettségvállalás nem történt, az egyes szerződések egyedi elbírálásához való jog sérelme nélkül.

(2) Amennyiben az akár állami akár magántermészetű keretmegállapodásra vonatkozó konzultáció során egy tagállam, vagy a Bizottság szóbeli konzultációt kezdeményez és e szóbeli konzultáció folyamán öt tagállam kérelmezi, hogy az egyedi szerződések mindegyike, vagy néhányuk, amelyek e hitel-keretmegállapodásba beszámíthatók, képezzék előzetes konzultációk tárgyát, akkor a konzultáció e szerződésekre is alkalmazandó.

(3) Bármely tagállam, amely hitel-keretmegállapodást kötött, köteles félévente tájékoztatást nyújtani a megállapodás kihasználtságáról.

II. szakasz

Eljárás

4. cikk

Egyedi szerződés esetén a konzultációt kezdeményező tagállam a következő tájékoztatást nyújtja:

a) rendeltetési ország;

b) az ügylet helye, vagy, ennek hiányában, a szerződő fél székhelyének címe a rendeltetési országban;

c) az ügylet jellemzői:

  – az ügylet természete: az anyag típusa és a leszállítandó tételek hozzávetőleges száma,

  – a 2. mellékletben megadott skála alapján meghatározott nagyságrend,

  – a vevők vagy esetleges kezesek magán vagy állami jellegűek-e,

  – ha az ügyletekre nemzetközi ajánlati felhívást kell kiírni, az ajánlatok benyújtásának záró időpontja;

d) a hitelfelvevő által kért legfontosabb hitelfeltételek;

e) az exportáló ország hatóságai által ajánlott hitelfeltételek:

– a hitelre fizetendő rész, százalékban,

– a hitel futamideje és kezdő időpontja (pl.: minden szállítás, utolsó szállítás, üzembe helyezés),

– a törlesztési ütemterv,

– ha a törlesztés nem rendszeres időközönkénti egyenlő részletekben történik a hitel kezdő és záró időpontja között, a törlesztés pontos részletei (az egyes részletek százalékaránya és a fizetés pontos dátuma),

– a tényleges kamattámogatás mértéke, amennyiben az különbözik az általában szokásos mértéktől; a kamatláb mértéke, ha a hitelt állami pénzeszközökből nyújtják,

– a hitelbiztosítási díjak, ha különböznek az általában szokásos díjaktól,

– a helyi kiadásokra nyújtott támogatás célja és feltételei;

f) az 1. cikkben foglalt előírások nem alkalmazása vagy attól való eltérés esetén ennek pontos oka. Amennyiben azok alkalmazásra kerülnek, a következő körülményeket is meg kell említeni: segélyhitel, harmadik országból eredő verseny (annak megjelölésével, hogy támogatott vagy nem); hitel-keretmegállapodásba beszámító ügylet, amely előzetes konzultáció tárgya volt.

5. cikk

Hitel-keretmegállapodás esetén a konzultációt kezdeményező tagállam a következő tájékoztatást nyújtja:

a) a rendeltetési ország;

b) a hitel-keretmegállapodás felső határa;

c) a hitel rendeltetése:

– ha ismert, az ügylet végrehajtásának helye,

– az anyag típusa, amelynek szállítása várható,

– a hitelfelvevők és az esetleges kezesek magán vagy állami jellegűek-e;

d) a 4. cikk e) pontja szerinti hitelfeltételek és az egyedi szerződések jogosultsági feltételei (pl.: a hitel-keretmegállapodásba beszámíthatóság záró időpontja, esetlegesen minimális szerződési árak meghatározása);

e) az 1. cikkben foglalt előírások nem alkalmazása vagy attól való eltérés esetén ennek pontos oka. Amennyiben azok alkalmazásra kerülnek, a következő körülményeket is meg kell említeni: segélyhitel, harmadik országból eredő verseny (annak megjelölésével, hogy támogatott vagy nem).

6. cikk

Az adattovábbítás során a következő számozás alkalmazandó:

– egyedi szerződések: a konzultáló tagállamra utaló betű, amelyet egy, az egyes évekre vonatkozó sorszám követ; amennyiben egy egyedi szerződést egy hitel-keretmegállapodásba beszámítanak, az adott hitel-keretmegállapodás számozását szintén fel kell tüntetni;

– magán hitel-keretmegállapodások: X betű, amelyet a konzultáló tagállamra utaló betű és az egyes évekre vonatkozó sorszám követ;

– állami vagy vegyes hitelek: A betű, amelyet a konzultáló tagállamra utaló betű és az egyes évekre vonatkozó sorszám követ.

7. cikk

Annak érdekében, hogy a tagállamok megfelelő időben összehangolhassák magatartásukat, a 4. és 5. cikkben megjelölt adatokat minél előbb továbbítani kell, közvetlenül azután, hogy az előirányzott kezességeknek vagy maguknak a hiteleknek a tanulmányozását megkezdik, illetve azon nemzeti jogi vagy közigazgatási jellegű döntések tanulmányozásának megkezdését követően, amelyek e kezességek, illetőleg hitelek későbbi vizsgálatának előfeltételét képezik.

8. cikk

Amennyiben a körülményekben olyan változások állnak be, amelyek igazolják az előírásoktól való eltérést, vagy a hitelnek olyan új alapfeltételekkel való nyújtását javasolják, amelyek különböznek a konzultáló tagállam által kezdetben meghatározottaktól, újabb konzultáció kezdődik, megváltozott hivatkozási szám alatt.

Amennyiben azonban a javasolt új feltételek szigorúbbak, az érintett tagállam csak azonnali tájékoztatásra köteles, az eredeti hivatkozási szám alatt.

9. cikk

A 4. és 5. cikkben megjelölt adatokat, a 10. cikkben megjelölt válaszokat, és a 15. cikkben szereplő értesítést telex útján továbbítják a tagállamok által kijelölt fogadó szervekhez, illetőleg a Bizottsághoz és a Tanács titkárságához.

A konzultációra vonatkozó minden levelezésen fel kell tüntetni a konzultáció számozását és a rendeltetési ország megjelölését.

10. cikk

(1) A tagállamok és a Bizottság:

– jelezhetik, hogy a konzultáló tagállam által tervezett feltételekhez semmilyen megjegyzést nem fűznek;

– kérhetik a konzultáló tagállamot további részletek közlésére;

– megjegyzéseket és fenntartásokat tehetnek, vagy kedvezőtlen véleményt fejezhetnek ki; csak olyan vélemény tekinthető kedvezőtlennek, amelyet kifejezetten ilyenként nyilvánítottak ki;

– konzultációs értekezletet kezdeményezhetnek.

(2) Amennyiben a konzultáció tárgyát képező ügylet öt tagállamtól kedvezőtlen véleményt kap, automatikusan konzultációs értekezletre kerül sor.

(3) A 13. cikk alkalmazását kivéve, a konzultáló tagállamnak fel kell függesztenie a döntését a 11. cikkben előírt időszak lejártáig, vagy ha a (2) bekezdés értelmében automatikusan konzultációs értekezletre kerül sor, ezen értekezlet megtartásáig.

11. cikk

A 10. cikk (1) bekezdésében megjelölt eljárást a konzultáló tagállam bevezető közlésétől számított 7 naptári napon belül kell kezdeményezni.

Amennyiben legkésőbb a 7 naptári napos határidő lejártán belül további részletek közlését kérik a konzultáló tagállamtól, az utóbbinak legkésőbb 5 naptári napon belül kell válaszolnia.

A fent említett eljárásban résztvevőknek legfeljebb 3 munkanap áll rendelkezésére véleményük kifejtésére az említett további részletek átvételét követően.

12. cikk

A konzultációt fogadó tagállamok vagy a Bizottság részéről a válaszadás elmulasztása a 11. cikkben előírt időszakon belül a 10. cikk (1) bekezdésében megjelölt megjegyzések hiányának tekintendő.

Amint egy további részleteket kérő tagállam értesítette a 9. cikkben megjelölt fogadó szerveket, arról, hogy a 11. cikk (2) bekezdésében előírt határidő lejárta előtt nem kapott választ, automatikusan konzultációs értekezletre kerül sor, és a 10. cikk (3) bekezdése alkalmazandó.

13. cikk

Kivételes intézkedésként, a konzultáló tagállam azonnali döntést hozhat a javasolt ügyletre vonatkozóan, ha úgy ítéli meg hogy a döntés nem tűr további halasztást.

Azonban, az állami hitelek esetét kivéve, ez a rendelkezés nem alkalmazható:

– ha a kezesség, vagy hitel nyújtására vonatkozó döntés csak a Közösségen belüli döntésen alapul. Azonban, engedélyezhető az ügyletekre vonatkozóan az azonnali döntés lehetősége, ha olyan feltételekről van szó, amelyek támogatásáról már egy másik tagállam döntést hozott;

– olyan mértékben, amelyben egy nemzetközi együttműködés keretében meghatározott eljárás, amelyben valamennyi tagállam részes, e részes felek számára sürgős esetekben egyetlen lehetőségként a válaszadás rendes idejének lerövidítését írja elő.

14. cikk

A konzultációs értekezletekre az 1960. szeptember 27-i tanácsi rendeletében felállított, a hitelbiztosításra, hitelgaranciákra és pénzügyi hitelekre vonatkozó politikával foglalkozó koordinációs csoport vagy annak alcsoportjai által tartott bármely értekezlet alkalmával sor kerül. Továbbá – bármely tagállam kérésére – a csoportok vagy alcsoportok értekezletei közötti időben különleges értekezletet hívnak össze.

A tagállamok és a Bizottság tájékoztatja a 9. cikkben megjelölt fogadó szerveket, amennyiben lehetséges négy naptári nappal a konzultációs értekezletek előtt, azon kérdések listájáról, amelyeket megvitatásra kívánnak bocsátani.

A konzultációs értekezletekre a Tanács titkárságának székhelyén kerül sor.

15. cikk

Az egyes ügyletekkel kapcsolatban hozott végleges döntést minden esetben a többi tagállam tudomására kell hozni. Az ilyen döntésről szóló értesítést egy nyilatkozat kíséri, amelyben azok az okok szerepelnek, amelyek miatt a konzultáló tagállam nem vehette figyelembe a konzultáló partnerek által kifejtett bármely megjegyzést, fenntartást, vagy kedvezőtlen véleményt.

II. CÍM

KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

16. cikk

Bármely tagállam megkereséssel fordulhat bármely más tagállamhoz, arra vonatkozóan, hogy van-e tudomása olyan ügyletről, amely addig nem képezte konzultáció tárgyát, és különösen valamely exportőr vagy pénzügyi intézmény által állított hitelfeltételekre vonatkozóan. Amennyiben e részletes tájékoztatás iránti megkeresésekre hét naptári napon belül nem érkezik válasz, a megkereső tagállam jogosult olyan vélemény kialakítására, hogy a megkeresett tagállamnak tudomása van az ügyről, és az állított hitelfeltételek vélhetően megállapításra kerültek. Az I. címben előírt eljárással összhangban a megkereső tagállamnak joga van konzultációt indítani, kifejezetten jelezve, hogy erre a létrejöttnek tekintendő versenyhelyzet készteti.

Amennyiben egy tagállam már kezdeményezte a konzultációt, és egy másik tagállam, amelyet felhívtak ugyanazon ügylet támogatására, kérdéssel él az első tagállamhoz, annak végleges állásfoglalása tárgyában, s az ilyen megkeresésre öt munkanapon belül nem érkezik válasz, akkor ez feljogosítja a megkereső tagállamot olyan vélemény kialakítására, amely szerint az így megkeresett tagállam a konzultáció során jelzett feltételekkel támogatta az ügyet.

17. cikk

Az 1. mellékletben meghatározott szabályoktól vagy a tagállamok által megállapított más szabályoktól eltérő, feltételhez nem kötött hitelek a hitelbiztosításra, hitelgaranciákra és pénzügyi hitelekre vonatkozó politikával foglalkozó koordinációs csoport keretein belül értesítési kötelezettséget vonnak maguk után:

– a megelőző negyedévben nyújtott hitelek alapvető összetevőire vonatkozóan;

– az előző év zárásáig a feltételhez nem kötött hitelek kihasználásáról.

18. cikk

Amennyiben egy tagállam harmadik országgal olyan megállapodást köt, amely hitelek nyújtásának lehetőségére vonatkozik, a pontos feltételek meghatározása nélkül:

– a feltételhez kötött hitelek esetében, a megállapodás megkötése után tájékoztatja a 9. cikkben meghatározott fogadó szervet annak fő jellemzőiről;

– a feltétel nélküli hitelek esetében, a 17. cikkben előírt értesítések egyaránt alkalmazandóak az ilyen hitelekre is.

Amennyiben feltétel nélküli hitelek nyújtásáról van szó, erre szintén alkalmazandó a 17. cikkben előírt értesítés.

III. CÍM

IDŐSZAKOS JELENTÉSEK

19. cikk

A hitelbiztosításra, hitelgaranciákra és pénzügyi hitelekre vonatkozó politikával foglalkozó koordinációs csoport az I és II. címben meghatározott eljárás alkalmazására vonatkozóan félévi jelentéseket készít.

Ezen időszakos jelentésektől függetlenül, kiegészítő jelentéseket kell készíteni, ha a megfelelő eljárás alkalmazása során felmerülő nehézségek természete és fontossága megkívánja.

1. MELLÉKLET

KÖZÖSSÉGI NORMÁK, AMELYEKTŐL KONZULTÁCIÓ NÉLKÜL NEM LEHET ELTÉRNI

A. **A hitelek futamideje**

Bármely megadott hitel futamideje, akár szállítói akár pénzügyi hitel, nem haladhatja meg a következőkben megjelölt kezdő időpontoktól számított öt évet:

1. *Beruházási javak, amelyek önmagukban használható egyedi termékekből állnak:*

   (például mozdonyok): a vevő által saját országában való fizikai birtokbavétel átlagos, vagy tényleges dátuma;

2. *Beruházási javak teljes üzemekhez vagy gyárakhoz:*

   az az időpont, amikor a szerződés alapján leszállított összes árunak (kivéve a tartalék alkatrészeket) a vevő általi fizikai birtokbavétele megtörténik;

3. *Építési vagy üzembe helyezési szerződések:*

   a következő időpontok közül a korábbi:

   – az az időpont, amelyen az eladónak be kellett volna fejeznie az üzem felépítését vagy üzembe helyezését; vagy

   – tizenkét hónappal a szerződés alapján szállítandó összes árunak (kivéve a tartalék alkatrészeket) a szállítási helyre való leszállítása után.

B. **A helyi kiadások százalékaránya**

Biztosított magánhitelek esetén, a helyi részaránynak a hitelre fizetendő maradványértéke nem haladhatja meg a szerződéses ár 5 %-át:

– nem kell konzultációt kezdeményezni azonban olyan szerződések esetében, amelyek a helyi részarány kifizetését legkésőbb a munka vagy szállítás végső befejezésétől számított három hónapos időszak letelte utánra írják elő;

– e szabály helyes értelmezéséhez:

  – „a hitelre fizetendő maradványérték": a szerződéssel kapcsolatban kifizetett előlegeknek a helyi részarányba történő beszámítása utáni maradványérték;

  – „helyi részarány": a szerződéses ár azon része, amely azt a kiadást képviseli, amelynek a helyben történő felmerülésére az exportálónak számítania kell, az alkalmazottaknak és másoknak való fizetés, illetve árukért és anyagokért való fizetés során;

  – „szerződés": bármilyen típusú, áru és anyag szállítására; vállalkozás elvégzésére irányuló szerződés; illetve vegyes (vagyis: szállítási és vállalkozási) szerződés;

  – „előlegfizetés": minden olyan összeg, amely a megrendelés benyújtása és a munkálatok vagy szállítások végső teljesítése között fizetendő.

C. **Lízing szerződések**

E határozat tárgyát képező szabályok alkalmazása szempontjából a lízing szerződések hitelként kezelendők. Amennyiben teljes futamidejük nincsen kifejezetten korlátozva, a futamidő öt évet meghaladónak tekintendő.

2. MELLÉKLET

AZ ALKALMAZANDÓ ÉRTÉKEK SKÁLÁJA

I. kategória:	legfeljebb	750 000	elszámolási egységig	
II. kategória:		600 000-től	1 500 000	e.e.-ig
III. kategória:		1 250 000-től	3 000 000	e.e.-ig
IV. kategória:		2 500 000-től	5 000 000	e.e.-ig
V. kategória:		4 500 000-től	10 000 000	e.e.-ig
VI. kategória:		8 000 000-tól	22 000 000	e.e.-ig
VII. kategória:		20 000 000-tól	44 000 000	e.e.-ig
VIII. kategória:		40 000 000	e.e. felett	